

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
ÜÇÜNCÜ DAİRE	2003	545	2001	3081	29/01/2003

KARAR METNİ

MÜTEAHHİTLİK FAALİYETİNDEN DOLAYI VERGİ MÜKELLEFİ OLAN DAVACININ TÜM GAYRİMENKUL SATIŞLARI İÇİN FATURA DÜZENLEME ZORUNLULUĞU BULUNDUĞU Hk.<

Temyiz Eden : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ...

İstemin Özeti : Müteahhitlik yapan davacının 1999 yılında bir kısım gayrimenkul satışları ile ilgili fatura düzenlemediği görüşüyle adına kesilen özel usulsüzlük cezasını; dosyada yer alan belgelerden satışı yapılan gayrimenkullerin üzerine kat irtifakı kurulmuş arsa vasıflı taşınmaz olduğu, ticari işletmenin aktifine kayıtlı olmadığı, nakit ihtiyacı için satıldığının ve davacının arsa alım satım işi yapmadığının anlaşıldığı bu nedenle arızı nitelikte yapılan ve ticari faaliyet kapsamında bulunmayan gayrimenkul satışları nedeniyle fatura düzenleme zorunluluğu bulunmadığı gerekçesiyle kaldıran ... Vergi Mahkemesinin ... gün ve ... sayılı kararının; davacı adına kesilen cezalarda hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi : M.Oğuz Ulaş

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar Vergi Mahkemesi kararının bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından, temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Savcı : Sefer Yıldırım

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesinin 1.fikrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp Vergi Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmektedir.

Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Üçüncü Dairesince işin gereği görüşülüp düşünüldü:

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 37'nci maddesinin 2'nci fıkrasının 4'üncü bendinde, gayrimenkullerin alım, satım ve inşaa işleriyle devamlı olarak uğraşanların bu işlerinden elde ettikleri kazancın ticari kazanç olduğu kurala bağlanmış, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 229'uncu maddesinde fatura, satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesika olarak tanımlanmıştır. Anılan Kanunun 353'üncü maddesinin 1'inci bendinde, verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzlarının verilmemesi, alınmaması veya düzenlenen bu belgelerde gerçek meblağdan farklı meblağlara yer verilmesinin, özel usulsüzlük cezasını gerektirdiği hükme bağlanmıştır. Davacı müteahhitlik faaliyetinden dolayı vergi mükellefi olup ihtilafli dönemde fatura düzenlemeksizin bir çok gayrimenkulü sattığı tapu sicil müdürlüğü yazılarından anlaşılmaktadır. Davacı, gerçekleştirdiği ticari faaliyeti kapsamında yer alan gayrimenkul satışları için yukarıda belirtilen kanun hükümleri gereği fatura düzenlemek zorundadır. Bu açıklamalar ışığında belge düzenlememe fiili tüm unsurları ile tespit edilen davacı adına kesilen cezada yasaya aykırılık bulunmadığından aksi yönde verilen kararda hukuka uygunluk görülmemiştir.

Açıklanan nedenle ... Vergi Mahkemesinin ... gün ve ... sayılı kararının bozulmasına 29.1.2003 gününde oyçokluğuyla karar verildi

KARŞI OY

Temyiz dilekçesinde ileri sürölen iddialar mahkeme kararının dayandığı gerekçeler karşısında kararın bozulmasını gerektirecek durumda bulunmadığından istemin reddi gerektiği görüşüyle karara katılmıyorum.

YÖ/ŐGK